

Ředitelka Mottlová dává klientům křídla

Příbram – „Konečně nežijeme v kleci. Jsem jako pták, který zase může létat,“ říká Simona Koktová, bývalá klientka nalžovického ústavu, která se díky projektu chráněného bydlení osamostatnila a užívá si zcela nového života se svým přítelem.

V prosinci roku 2012 nastoupila na místo ředitelky Nalžovického zámku - poskytovatele sociálních služeb pro osoby se zdravotním postižením – Mgr. Lenka Mottlová. Situace v Nalžovicích nebyla v tu dobu ideální. Klienti neměli dostatek prostoru, ani možnosti začlenit se do života společnosti. „Začali jsme mapovat možnosti,“ vypráví paní ředitelka. Po myšlence následoval skutek a světlo světa brzy spatřily tři domácnosti chráněného bydlení, nalézající se ve dvou domech v obci Příčovy na Sedlčansku.

Z důvodu přiblížit některé své klienty blíže vlastní rodině se vedení Nalžovického zámku rozhodlo zajistit další bytové jednotky v Příbrami. Netrvalo dlouho a dnes zde fungují tři chráněné domácnosti. Jedna s celodenním dohledem, druhá s částečným a třetí bydlení je již zcela samostatné, s dohledem pouze občasným.

Ředitelka Mgr. Mottlová s Marcelou Chobotskou – asistentkou v STD

láme vše společně a postupně slevujeme z podpory a asistence směrem k samostatnosti,“ popisuje své zkušenosti paní ředitelka.

Mluvíte o zaměstnání, jaké možnosti pracovního zařazení mají Vaši klienti?

„Velmi důležitá je aktivizace našich uživatelů. Nicnedělaní neprospívá nikomu. Abychom jim poskytli šanci ihned pracovat, rozpůlili jsme již existující nalžovickou dílnu a její část přesunuli do Příbrami. Vytvořili jsme tak pracovní zázemy i zde. Cílem dílny však není jen aktivizace klientů, ale i jejich příprava do začlenění na trhu práce. I to se nám již daří,“ dělí se o svou cílovou vizi ředitelka.

Součástí dílny je i malý obchůdek. Co nabízí k prodeji?

„Zejména jsou to nádherné svíčky, které tvoří klienti litím do forem. Voňavá mýdla veselých tvarů, výrobky z pedigu, šité zástěry a tašky se prozatím, stejně jako keramika, dováží z druhé části dílny v Nalžovicích. Někteří z klientů mají velký umělecký cit. Práce je velmi baví. Při prodeji zákazníkům se učí nejen zboží balit do vlastnoručně vyrobených dárkových taštiček, ale také vracet peníze a zejména komunikovat s cizími lidmi. Je to výborná příprava pro zařazení do běžného života,“ vypráví o práci v dílně asistentka Marcela Chobotská.

„Naše dílna je otevřena nejen přímo našim klientům,

více než 70% jich dochází z příbramských rodin,“ doplňuje ředitelka Mottlová.

Jste velmi činorodí. V Příbrami jste zorganizovali i úžasný projekt „Dejte nám šanci“. Můžete ho čtenářům představit?

„Tento projekt vznikl, protože jsme měli pocit, že dnešní mladá generace nemá žádnou zkušenost s postiženými a neví, jak se k nim chovat. Zúčastnila se ho obě gymnázia, zdravotní a obchodní škola. Sami klienti přicházeli do tříd a prezentovali, jak žili dříve v ústavu a jak žijí dnes. Reakce byly až dojemné, vznikly skvělé momenty a dnes studenti na ulici naše klienty nejen pozdraví, ale prohodí spolu při setkání i pár slov. Z toho máme velikou radost, usmívá se paní ředitelka.

Je vidět, že Vaše práce přináší obdivuhodné výsledky.

Budete pokračovat v budování dalšího chráněného bydlení?

„Tenhle rok bychom se rádi stabilizovali a ohlédlí se, zda vše, co jsme udělali, funguje na sto procent. Od července pod nás spadá i týdenní stacionář s dětskou klientelou a odlehčovací služba v Kamýku nad Vltavou, takže máme práce nad hlavu. Do budoucna určitě plánujeme přechod dalších klientů z ústavu do nového chráněného bydlení. Chceme dát šanci dalším a dalším, aby žili normálně, ne ústavně – to byl a je náš cíl. Navíc se hromadí žádosti o službu chráněného bydlení i zvenčí,“ říká ředitelka Mottlová.

Máte mnoho plánů, musí to být vyčerpávající.

„Práce je to občas vyčerpávající, ale klienti mi energii vrací zpět. Když vidíte, že jdou někteří z nich např. na zumbu, na ples nebo navštěvují ruko-dělné kurzy spolu s lidmi bez postižení, pak je to velké zadostiučinění. Stejně jako když Vám klient, který měl v Nalžovicích 24hodinový dohled a nyní žije samostatně, zatelefonuje, aby Vám popřál vše nejlepší do nového roku,“ uzavírá pozitivně rozhovor paní Mottlová.

Obchůdek U Zlaté rybky můžete navštívit v ulici V Brance. Otevřeno je v pondělí a pátek od 13 do 14.30 h a ve středu a v pátek od 10 – 12 h. Zde zakoupeným milým dárkem uděláte jistě radost svým blízkým a zároveň přispějete na suroviny pro další výrobky. *JK*

Jak jste ušli se svými klienty tak dlouhý kus cesty – od 24hodinové péče v ústavu po zcela samostatné bydlení?

„Příprava k samostatnosti je individuální záležitostí, ale z naší zkušenosti trvá kolem dvou let. Po přestěhování se je pro klienty těžké zvyknout si na zcela jiné podmínky. Začínáme s nácvikem trasy do obchodu, do práce, s cestováním autobusem. Začátek bývá pomalejší, ale najednou přijde raketový vzestup a obrovské pokroky. Po čase si klienti sami nakoupí, uvaří, vyperou i dojdou do zaměstnání. Nejdříve dě-

